

میلعلما وه

هدنهت اجنل ماع اهنترا اگردورپي وسه بز ايند و رقف

ناسنا

ي کولسد داتسا ابطابترا تيفيک هرابرد ي تاکذ و
3 مسلج 1417 لاسد هبنش جنپي ي اهيشد

تانايب

ي نار هط ي نيسدن سحدمحم ديسد جاد الله تها
هوسد الله سددق

میجرلا ناطیشلا نم للهابذوعاً
میجرلا نمحرلا الله مسب
دمحم مساقلا ی با انبیبو اندیسی لع الله ی لصدو
نیعمجا مهئادعاً ی لع تنعللا و نیرهاطلا نیبیطلا هلا ی لع و

دعتم ن ادرگاش هجوتم ی هلاءیلوا باتع

آدم‌هایی که رندند، اصلاً می‌خواهند زمینه‌ای پیش بیاید که استاد دعوایشان کند؛ یعنی انگار دلشان می‌خارد! [انگار] می‌خارد برای اینکه مثلاً استاد جلوی همه، آنها را دعوا و عتاب کند؛ متلک بگوید؛ مثلاً سُخریه یا شوخی‌های چیزی کند! خلاصه یک چیزی‌شان می‌شود. هر وقت دیدید از این چیزها هست، بدانید که [استاد] با او کاری دارد! خلاصه باید خیلی حواس انسان جمع باشد. آن وقت این جاها هست که دیگر خدا خودش باید آدم را حفظ کند که یک وقت این مسائل [موجب ناراحتی و قطع طریق انسان نشود].

[داتسا رباربرد] ام، اقا هه: «دنیوگی م لاثم دعبی لو، دنوشی مت حاران [ادتیا هه] دنتسه ی ضعب ای رته ی لیخ نیا هه دوشنت حاران لو زا مدآ رگا. دندرگی مرپ [ناشی تحاران زا] لاصا و «!؟ مپتسه هه! بابای!» [دیوگی م ش دوخ ادرپ]. دراد ی تحاران هه خلاصه؛ دوشنت حاران هه تسینر وطنیا ی لو. بتسا متفرگ و تزا ارتقو رگم! وگب نامدوخ به ش اوی بخ! میقب ی ولج لاد؛ دنتفگ ام هه ارتقو هه فرد نیا دنک ظفد ارتقو دیابش دوخ ادخ و بتسا مهم ی لیخ اهنیا هه صلاح «... ی دوپ اجنیا هه و ت!؟ دندوب»

راگروپ هه ارتقا و دیدرت

این بنده خدا هم همین طور، این آقا گاهگاهی از این چیزها [داشت]. بعد ما احساس کردیم...¹ ... آبگوشت‌ها را درست کند. او نشسته بود بغل آقا و گفت: «آقاداتاش، آخر آبگوشت هم شد [غذا]؟! آبگوشت چیست آقا؟! یک پلویی و یک فلانی! آخر [غذا] آبگوشت می‌دهند؟! این دیگر چیست آقاداتاش؟!» دیدیم به به! این زده به کربلا دیگر! این آخر خط است! آقا خنده‌ای کردند و دیگر هیچ نگفتند؛ دیگر همان شد! اصلاً بنده خدا [از راه خارج شد].

بفرگ ارتقو دما ناطیشر گید، دش ادیبش یار بل زلرت نیا [ی تقو]، تشاد ی لاد نینچ و اوچ و دروخب رگنلت کپ ات مدرک هداما ارتقو و متفرگ ارتقو ناطیشن اوچ. دنداد و هه ی روتسد کپ اقا لاصا: «تفگ! درک کش معفد کپ [و] و دنداد و هه ی روتسد کپ اقا. بتسا هه هداما هه نیمز نیا؛ دنکشب ی م ش دوخ ادرپ [درکی مدر [ن هذرت ارتقو]، دوپ هه نیمز رگا لاد «! دشابن ی عرش روتسد نیا دیاب نیا ی لو «مپنک لمع دیاب، رگید بتسا روتسد! ددم ی لع ای؛ دوپ، دوپ هه چره! ی قشع! بابای هه»: [تفگ رگید روتسد نیا! بتخاس ارتقو] هه روتسد، دش وطنیا ی تقو؛ بتسا هه بش و کش هداما هه نیمز دروخب و هه دما؛ دوپ عطاق هه برض

نیا! ش اداد اقا: «تفگ و ناشیا ش بی دما! دشابن ی عرش روتسد نیا دیاب هه دش ادیب و ارتقو کپ اقا! هه! هه! هه!»: دندومرف اقا، «بتسا ی عرش» تفگ ات «!؟ بتسا ی عرش، دیداد نم هه امش هه ی روتسد طخر خا رگید نیا، هه ای بتسا ی عرش [روتسد] نیا ای هه دنک کش ش داتسا رد کلاس ی تقو «! هه دما اجنا! دیاب دناوتی مذ و بتسا

ی فرد نیا، اقا» هه دنکی م کش هه ی تقو. عقاو هه نیقی و تیجد هه نیقی؛ نیقی ی نعی کولسد اوچ

¹ (ق قحم). دوشی م عطق توصد تمسق نیا رد .

ی تقو!؟ دنامی مہیضقتہ تی زیچہ ہچر گید سپ «!؟تسا ی عرشہ، دیداد امشد ہک یروتسد، دینزی م امشد ہک رگید ہک وگنڈ! ہنڈ! ہنڈ! ہنڈ!»: دنتفگ آقا، تفگ ار نیا ات!؟ دور ہاجک مدآ رگید، دیوگب عرشہ فلاخ مہ داتسا ہچر گید لاصا و! دشد عورشہ شوکعم شرامشر رگید و تفگنڈ مہ وا «!دیوگب دیابنڈ امشد و تسا فلاخ!؟ تسینج یحصہ!؟ تساج یحصہ [مارم] نیا لاصا ہک دمآ ش پید مہبشد؛ دشد ضوع ش یارب آقا مارم ی لکروط ن!»: ہک دنیوگی م روطنیا، دننک فطل راہظا و دنروایب راشف ناشدوخ ہب ی لیخ [ی دارفا نینچ] نکم، دنتسینج موصعم ہک اہنیا مہر خلاہب بخ؛ تسا نیمحاز لامحرا ادخ؛ درنگی م و دشخی م ادخ اللہ اہاش! دسرب مدآ داد ہب عطاقم نیا رد ادخ «!دننک مابنتشا تسا

کلاس ی قیقد اُجلم و ہندھتاجن اہنت، راگدروپ تیاند

آن وقت اینجاست کہ دیگر آدم بدنش می لرزد. مدام می گوید کہ خدایا فقط خودت! یعنی فقط خود خدا می تواند و هیچکس دیگر نمی تواند. دیگر عنایتش بہ چه کسی تعلق بگیرد؟! تا یار کہ را خواهد و میلش بہ کہ باشد! از میان ہزار ہزار نفر دست می گذارد روی این [و فقط او را بہ کمال می رساند]! [گرچہ] بعضی بر سرشان می زنند و این طور کنند و آن طور کنند [اما بہ مقصود نمی رسند]. انتخابی است دیگر! تسوا تساوخ ام ن تگنیمہ! ہنڈ! رگید نک اہر سپ ہک مپیوگب ام ہک دوشد ثعاب دیابنڈ نیا [ہتبلآ] ی بوخ رسپ ہچ! اللہ کراب؛ ن کب: دیوگی م. دیآی م ش شوخ وا؛ مینک ی راز، مینک ہیرگ مادم ام دھاوخی م وا: نیکی م مہ دادیو داد، نیکی م ار ہیرگ نیا «!نیکی م ار اہراک نیا ہک ی تسدھ ی بوخ دبے! ی تسدھ دبے! تسا ہداد ش دوخ [ہک ی لادرد]! میدروآ تسدھب ام مینکی م لایخ، دھدی م ہک ی تقو دبے، «...ایادخ» ار ش اہمہ دراد ش دوخ ش رخآ مہ، ش طسو مہ، ش لوا مہ ی نعی. میدروآ تسدھب ام ہک مینکی م لایخ ام ¹ [ہر یقہ عی شدل کی ی لء کنا ر یخا کدیب]؛ تسا ش دوخ تسدھب ش اہمہ. دھدی م ہاجنا

ی رھاظ تہج اب طاہرایب، ی ہلا صاخذ ضیفزا ی دنمہرہب

دشاد اہنڈ اہمہ رد، ماما رسد و تقیقد ن آ ہک دوبن روطنیا و دنتشاد توافقت [مہ اب] ہمئا ی اہر سپ ترضد [رد]؛ ہدوب ش نادنزر فہمہ رد نیسد ماما [رسد و تقیقد] لاثم. تسا ہدوب ناشیایہی ضعب رد نیسد ماما تیصوصذ نیا. دوب ماما ہک مہ داجسد ماما ترضد و ہدوب رغصای لء ترضد و ربکای لء؛ رگید تسادخ باسد! تسینج ی زیچ اجنیا مہ ماما دوخ؛ تسادخ تسدھب ہک تسا نیا ہلئسم. تسا ہدوب و ہیضقت ن آ ی نعی؛ تسا ہدوب رقاب ماما رد طقف داجسد ترضد [رسد و تقیقد ن آ]! دنادی م ادخ دوخ طقف درادنڈ دوجو خیر اترد مکنیا ای ہدوبنڈ [ی رگید س کرد] ی عقاو رسد ترضد [دننام]؛ تسا ہدوب ن اشنادنزر فزا ی ضعب رد رفعب ن ب ی سوم تپلاو تقیقد و رسزا دمحم دیدت ترضد رد ی قتلای لء ماما [تقیقد]! بیجے ی لیخ! تشاد ی ماقم کی لاصا مساق اذل؛ مساق ی راوگرزب درم ی لیخ اعقاو؛ دراد تامارک و تازجم و ماقم ی لیخ. تسار ماسد بیرق [وا ربق] ہک ہدوب دوب.

[ہک میراد] ہمئا ی اہر سپزا ی ضعب ہر ابرد ام لاصا. تسا ہدوبنڈ اہی ضعب رد ی لو؛ ہدوب اہنیا رد ی سوم نیمہ. دندشد اخلص و دایع زار معرخواوا و دندرک ہبوتن ناشیایہی ضعب ہتبلآ! دناہدوب رمخا نبراش یور تموکد و مانگتسد اب! دوبرمذب برانش لاصا وا. تسا داوج ماما رسپ، تسا نوفدم مقررہ ہک معقر بم ش ہار اہی مق و دمآ مق ہب² درکنڈ لوبق [ی لو]، دندرک ش ای ہنڈ ی قتلای لء ماما ترضد! دوب ہتخیر مہ و درک ہبوتن اجنآ رد و دوبن اشاکرد ی تدم «!ی نلافوتہ»: دنتفگ و دندرکنڈ لوبق و تفر ن اشاک ہب. دندادنڈ

¹ 229: ص 1، ج 1، ن آرقہ توکلم رونڈ؛ 26 ثمایا (3) نارمعل آ.

تردق زیچ رھربو تاتقیقد و آقدو؛ دراد وتہب صاصتخا، تسدھ ہک اجرھ و، تسدھ ہچرھ تمحر و تکربو و ریخ»

«!ی راد

² 307: ص 2، ج 2، داشرلا.

1. تفر ایند زامقرد دعب و دنتفرگش لیوحتی لیخاهی مقو و تشگرید دعب. دشن مؤم رگید
 ی قنلای لع ماما رسپ²؛ دوب صاقر، دزی م نولویو؛ دوی ایضوع مدأ لاصا هک بانک رفعج نأ
 هتسشن - تسناش دلوت زور ادر ف هک - (ی داه ماما) ی قنلای لع ماما ترصد مدأ ایند هک ی تقو. دوی
 !دندش رثاتم و ت حاران ی لیخ ترصد؛ تسنا همدأ ایند هب [دنزر ف] نیا هک دروا ربخ و دمای صخش. دنوی
 هچ، و ا هطساو هب هک دنادی م ادخ: «دومرف ترصد»؟! دیدش ت حاران امش ارچ: «تفگ باحصا زای کی
 دهاوخی م روطنیا ادخ! تسنا ماما یوخ زام و ماما رسپ³»! دش دهاو خ عقاوم نایعیش رس رب ی پاهه ننف
 !تسین ماما تسد هب؛ رگید

اهنیا [هتبلأ]! تسنا هوبند [ی نار هط هملع] اقا تسد هب، میدمآرد اقا فلخان هچ ام هک روطنامه
 !دوشی م تبات دبوخ ادخ دیحو و تینادحو؛ تسنا بوخ

ی با نب دمحم فرطنأ زام، تسنا ماما رسپ [هکی لادر]، دنکی م روطنیا ار بانک رفعج [ادخ]
 ، تسنا رکبویا رسپ [هکنیا اب] و امسا لاصا. دهدی م رارق نینمؤملار یما اب مزلام ار رکبیا رسپ، رکب
 ن مشدی نعید⁴ «!دیوگبی لع نب دمحم و ا هب؛ تسنا م رسپ و ا: دیوگی م ترصد! دوشی م ی لع نب دمحم
 !دوشی م کیدزن ماما هب روطنیا هک دروآی م ی رسپ، نینمؤملار یما

و ار رفعج نبی سوم؛ [دوی] رفعج نبی سوم ناندز سبیر؛ دوی نوعلمل واک هاشد نبی دندس
 صرق، صلخم هعیش! دوی اضر ماما کی هجرد نایعیش زام دراد ی رسپ و ا! دوی دوهید لاصا؛ کت شک
 . تفر ایند زام هت ترصد تیلان نامه اب و [دوی] اضر ماما محکم ی لیخ و

مهی لوضف و تسنا م راک، راک: «دیوگی م. دنکی م راک هچ دنادی م ش دوخ! رگید تسادخ راک
 هب راکمهه! [مروایبرد] ار وانأ زام دهاوخی م ملد، مروایبرد ار نیا، ماما نیا زام دهاوخی م ملد! فوقوم
 . دنکض ارتعا ای دنز بی فرح دناوتی مزی سک رگید.» تسنا مدوخ تسد

لذا اینجاست که واقعاً انسان (سالک) فقط و فقط باید به خدا توجه و التجاء کند و فقط باید از خدا
 بخواهد. هیچ جنبه‌ای را نباید در نظر بگیرد. [با خودش نگوید: «الان من اینطور هستم! الان من پسر
 ولی خدا هستم! خدا چنان یک لگد می‌زند [و می‌گوید: «حالا برو تا پسر ولی خدا را به تو نشان
 بدهم. پسر ولی خدا هستی؟! پسر ولی خدا که هیچ، پسر امام را یک لگد زدیم و انداختیم آن طرف!«
 [شخص می‌گوید: «من دارای علم هستم! من مدت‌ها خدمت آقا بودم!« خدمت آقا بوده باشی! هنر
 کردی؟! اگر قرار بر این است که علم [ملاک] باشد، من به یک اشاره (به غمزه) علم را در وجودش
 [قرار می‌دهم].

6 دشن س ردم دص زومآ هلئسم مز مغ هب *** تشونن طخ و تفرذب تکم هب هک نم رانگن
 کی. دوی ش دوخ ی اقصرد! دسیونب ار ش دوخ مسا تشادن داوس لاصا ی قوراس مظاک ی یلابرک
 !دنتشه شلدرد: ش دوخ لوق هب ار نارق ههم، هعفدکی هصلاخ، دوری م ناشدوخ مد داز ماما هب بش
 هدید ار ناشیا ام ی اقرر نیا زای ضعب! تسنا ظفد ار نارق ههم دید و دش دنلب حبص هک دیوگی م ش دوخ
 دومحم دیس ی اقا؛ دوی تیاده جسم تفر هک ی پاهاج زای کی. تسنا هدید ار وای تمشد ی اقا نیا. دنا
 درکش ناحتما (تفر ایند زام بلاقنلا و ا هک ادخه دنبنأ) ی ناقلاط

:تفگی م ش دوخ ی تمشد ی اقا

هعفدکی؛ درکی م ناحتما ار ی قوراس مظاک ی یلابرک، ی ناقلاط دومحم دیسو م دوی س لجم نآ رد نم

1. 1811 ص، ج 3، لاملا ی هتنم .

2. 475 ص، ج 2، تمعنا مامت و نیدلا لامک .

3. 385 ص، ج 2، همغلا فشک .

4. 363 ص، ج 2، راحبلا تنیفس .

5. 200 ص، تیسولتا تابئا .

6. 168 لزغ (ی نیوزق)، ظفادن اوید .

دعب بن دناوخ هب اجن امه زار درکیم عورشده و «!ناوخب»: بتفگی م و درکیم زیاده از ناره ی لا بتفگی م [مظاک ییلابرک] ایزی م رگید هیا کیه هب و دناوخی م هیا کیه مابنشا هب [ی ناقلط ی اقا] «دیایم [هیا نیا]، هیا نیا زار دعب! تساهروسن آ یاربهیا نآ، تساهروسن نیا یاربهیا نیا، هب»

[ار] مولعار حبه ملاء! «دنتشهیم»! ابحاری لیخ؛ دراندن یراک ادخ یاربه بخ؛ داوسی به مدآ کیه دراندن یراک ادخ یاربه! دنتشه واهب ی دایزی یاهم له ی لیخ [مکلب] ناره طقف هب؛ دنتشه واهب مابنیمه زار و ته به ام یراد و ته که ی ملاء نآ!؟ تسیچ ملاء!؟ «تساه دایز ملاء»: «ی یوگی م» [ی یوگی م ادخ] مانگسد؛ دنتهیم ار ویدار چیه! [مامت] «میریگی م تزار ایب! ی هدی م زپ تملاء رطاخه ی یراد للاح؛ میداد دنتهیم، دنتهیم [فرطن آ و فرطنیا مادم! دریگی مدهنریگ، دتسرفی مدهنترسرفه چره. دتقای م راک زار!؟ یراد هچ رگید بخ! و ته ملاء زار مه نیا! دراندن ی اهدیاف؛ دریگی مدهن چیه! ریخنه [که

«!فسوی [دنتام]! دراندن ریظن ایند رد که ی لاء ردقن آ که میراد ی لامج کیه ام! هب» [ی یوگی م] «یوشی م هچ لثم للاح! مامت رگید، فرطنیا مه ی کیه، [تروص یور] اجنیا دتقای م کلاس کیه فاصد!؟ یهاوخی م هچ رگید! تلامج زار مه نیا! انکل لاه ی یاسد! گنشقه نومیم کیه، ناتوگناروا

«!تساه نلافه که میراد ی توفه کیه» [ی یوگی م]

رگید بخ! اتردق زار مه نیا ایب! ابحاری لیخ؛ دتسرفی مدهن دبرد ار بورکیم کیه

هچ!؟

ایادخ: «دیوگی م و درهیم لاه ار شتسد که دسری م ی املحرم هب راک رخآ رد ناسنا که تساه نیا لوا زار!؟ ی یوگی م دعب و ی نزی م اپوتسد ردقنیا ارچ «!میلست»: وگبل لوا زار بخ «!میلست میلست! میلست! مئلافه هب، متسه ی سکه هب، مراد لامک هب، مراد لامج هب، مراد ملاء هب، مراد تردقه هب نم، ایادخ»: وگب «!ملاسلاو! ددم ی لاه ای! رفص رفص رفص رفص؛ متسین ی سکچیه

ی نار هط ملاء ی تیرت شور، نادرگاشرد رقفه تقیقد عاقل

ی م سفرد مهنآ زار زیجه مهل لوا زار ی نعید؛ تساهدوب کلاس تیرت رد اقا موحرم شور نیا ندوب چوپل لوا زار ی نعید «!؟ ی تسه که منیب وگب عاقلالی ف!؟ ی تسه که منیب وگب بخ»: دنتگی م. دنتقرگ وادوجو رد ار ندوب ضحم ناصف و ندوب رقف، ندوب جاتحم، ندوب رفص و تیرفص حلاطصاهب و دیاب، دمهی م ار لئاسم نیا ی تقو کلاس! [دنامی مدهن ی قاب ی زیچ] چیه لاصا. دندرکی م راکشآ و رولبئمه، دورب و دوشب ی زیچ و دیابی ی سلجم که دشابنروطنیا. دوربرو امئاد و دنکرورم شدوخ نهدرد امئاد امئاد و دشابن حبل للاحرد بلاطم نیا ابش دوشدوجو رد امئاد [مکلب]؛ دشابن متشاد صاصتخا نیا هب و ملکورسلئاسم نیا اب روطنیمه امئاد. دنکنه بلغ وارب و دیابن ناطیش ی نعید؛ دنکرارکت ار ایاضق نیا [دراد] که تفگ دوشی م رگید تقون آ، دیابرد مکلم تروصه بل للاح نیا مکمک و دشابن روطنیا رگا. دنتزب رگید ای میوگی ناتیارب مه زاب. دنکی م تیافکرادقم نیا بشما رگید للاح. الله اشنا؛ دسری م شتقو مکمک! مراندن للاح!؟

مینیکی م راک هچ دیسر شتقو رگا للاح: دیملت

که دوشی م ادیب مدآ یاربه ی یاهفیک نانچ و ی یاهطاسبنا نانچ. تساه ی لاه ی لیخ رگید. هلی: داتسا! دنتهیم دایرف دندرادی کیکی کیش ندب یهاوم نیا ی نعید! دنتخی م دراد شتسد نخان نیا دنکی م ساسحا مدآ چیه مدهن م. دندرکل قنهام یاربه تیل! ای یاسد! هوا! تساه ی تسمن آ، ی تسمن! دنکرارک هچ دنادی مدهن لاصا هیضق لصاصه ب و مینک مامت ار هیضق رگید! دروخد مهنناهننت تفر ی سکرگا مصلاخ. ماهدیمهف ی زیچ! میزادریب

دمحم ل و دمحم ی لاه صمهلا